TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gruodžio 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė — Bankroto bylos — Reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 — 4 straipsnio 1 dalis — Taikytinos teisės nustatymas — Valstybės narės teisės aktai, kuriuose nustatyta bendrovės vadovo pareiga grąžinti mokėjimus, atliktus po to, kai ji tapo nemoki — Šių teisės aktų taikymas kitoje valstybėje narėje įsteigtai bendrovei — SESV 49 ir 54 straipsniai — Įsisteigimo laisvės ribojimas — Nebuvimas“

Byloje C-594/14

dėl *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis federalinis teismas, Vokietija) 2014 m. gruodžio 2 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2014 m. gruodžio 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

**Simona Kornhaas**

prieš

**Thomas Dithmar**, veikiantį kaip *Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd* bankroto administratorius,

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro dešimtosios kolegijos pirmininkas F. Biltgen, einantis šeštosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai M. Berger (pranešėja) ir S. Rodin,

generalinis advokatas M. Szpunar,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— S. Kornhaas, atstovaujamos *Rechtsanwalt* W. Steinfeld,

— T. Dithmar, atstovaujamo *Rechtsanwalt* C. Esser,

— Europos Komisijos, atstovaujamos M. Wilderspin,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

## Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų (OL L 160, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 1 t., p. 191) 4 straipsnio ir SESV 49 ir 54 straipsnių išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd* (toliau – bendrovė skolininkė) bankroto administratoriaus T. Dithmar ir S. Kornhaas ginčą, susijusį su ieškiniu dėl mokėjimų, kuriuos pastaroji, kaip įsiskolinusios bendrovės direktorė, atliko po to, kai ši bendrovė tapo nemoki, grąžinimo.

## Teisinis pagrindas

*Sąjungos teisė*

3 Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnyje „Tarptautinė jurisdikcija“ nustatyta:

„1. Valstybės narės, kurios teritorijoje yra skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta, teismai turi jurisdikciją iškelti bankroto bylą. Jei tai yra bendrovė arba juridinis asmuo, kai nėra priešingų įrodymų, laikoma, kad jos pagrindinių turtinių interesų vieta yra jos registruota buveinė.

2. Jei skolininko pagrindinių turtinių interesų vieta yra valstybės narės teritorijoje, kitos valstybės narės teismai turi jurisdikciją iškelti tokiam skolininkui bankroto bylą tik tuo atveju, jei jam tos kitos valstybės narės teritorijoje priklauso įmonė. Tokios bylos poveikis gali apimti tik tą skolininko turtą, kuris yra pastarosios valstybės narės teritorijoje.

<…>“

4 Reglamento 4 straipsnyje „Taikytina teisė“ nustatyta:

„1. Išskyrus atvejus, kai šis reglamentas numato ką kita, bankroto byloms ir jų pasekmėms taikoma valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta tokia byla, toliau vadinama „valstybė, kurioje iškelta byla“, teisė.

2. Valstybės, kurioje iškelta byla, teisė nustato tokios bylos iškėlimo sąlygas, jos eigą ir užbaigimą. Ji konkrečiai nustato:

<…>

m) taisykles, susijusias su atvejais, kai visiems kreditoriams nepalankūs teisės aktai yra niekiniai, ginčytini arba negalima užtikrinti jų vykdymo.“

*Vokietijos teisė*

5 Pagrindinės bylos faktinių aplinkybių metu galiojusios redakcijos Ribotos atsakomybės bendrovių įstatymo (*Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung*, *RGBl*. 1898, p. 846; toliau – *GmbHG*) 64 straipsnio 1 ir 2 dalyse buvo nustatyta:

„1. Bendrovės nemokumo atveju direktoriai nedelsdami ir ne vėliau kaip per tris savaites po to, kai bendrovė tapo nemoki, turi pateikti prašymą iškelti bankroto bylą. Iš esmės tai taikoma ir paaiškėjus, kad bendrovė įsiskolinusi.

2. Direktoriai privalo bendrovei atlyginti mokėjimus, kurie buvo atlikti po to, kai bendrovė tapo nemoki ar pripažinta įsiskolinusi. <…>“

## Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

6 T. Dithmar yra įsiskolinusios bendrovės, kuriai *Amtsgericht Erfurt* (Erfurto apylinkės teismas) iškelta bankroto byla, bankroto administratorius. Įsiskolinusi bendrovė, kurios vadovė buvo S. Kornhaas, įregistruota Kardifo (Jungtinė Karalystė) įmonių registre kaip *private company limited by shares* (toliau – *Limited*). Vokietijoje buvo įsteigtas įsiskolinusios bendrovės filialas, todėl jis įregistruotas *Amtsgericht Jena* (Jėnos apylinkės teismas) tvarkomame įmonių registre. Įsiskolinusi bendrovė daugiausia veikė šioje valstybėje narėje, o jos pagrindinė veikla buvo vėdinimo įrenginių montavimas ir su tuo susijusių paslaugų teikimas.

7 Tvirtindamas, kad įsiskolinusi bendrovė buvo nemoki bent nuo 2006 m. lapkričio 1 d. ir kad nuo 2006 m. gruodžio 11 d. iki 2007 m. vasario 26 d. S. Kornhaas šios bendrovės sąskaita nurodė atlikti mokėjimus, kurių visa suma lygi 110 151,66 EUR, T. Dithmar, remdamasis *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmu sakiniu, S. Kornhaas pareiškė ieškinį dėl šios sumos grąžinimo. *Landgericht Erfurt* (Erfurto apygardos teismas) tenkino ieškinį. *Oberlandesgericht Jena* (Jėnos apeliacinis apygardos teismas), kuriame T. Dithmar pateikė apeliacinį skundą, patvirtino *Landgericht Erfurt* priimtą sprendimą ir leido pateikti kasacinį skundą *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis federalinis teismas).

8 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad T. Dithmar pareikštas ieškinys pagal Vokietijos teisę yra pagrįstas, nes pagal *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį iš esmės siekiama užkirsti kelią turto mažėjimui iki bankroto bylos iškėlimo ir užtikrinti, kad bankroto byloje tuo turtu būtų galima disponuoti, siekiant tolygiai patenkinti kreditorių reikalavimus. Nors formaliai ši nuostata įtraukta į bendrovių teisės aktus, ji susijusi su bankroto teise, todėl ja galima remtis prieš *Limited* vadovę.

9 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių dėl tokios nuostatos atitikties Sąjungos teisei. Šiuo klausimu iš Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnio 1 dalies išplaukia, kad bankroto bylai ir jos padariniams taikoma Vokietijos teisė, t. y. valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta tokia byla, teisė. Tačiau Vokietijos doktrinoje nesutariama dėl to, ar *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmu sakiniu galima remtis prieš bendrovių, įsteigtų pagal kitų Europos Sąjungos valstybių narių teisę, kurių pagrindinių turtinių interesų centras yra Vokietijoje, vadovus.

10 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje nereglamentuotos sąlygos, kuriomis bendrovė, įsteigta pagal Sąjungos kitos valstybės teisę, gali steigti administracijos buveinę Vokietijoje; jame reglamentuojamos tik tokio sprendimo ir vadovų neteisėtų veiksmų sukelti teisiniai padariniai. Taigi įsisteigimo laisvei poveikis nedaromas.

11 Bet kuriuo atveju galimą įsisteigimo laisvės ribojimą dėl taikomo *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio pateisina tai, kad jis taikomas nediskriminuojant, grindžiamas privalomuoju bendru interesu apsaugoti kreditorius, jis skirtas apsaugoti arba atkurti bankrutuojančios įmonės turtą ir neviršija to, kas būtina tokiam tikslui pasiekti.

12 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad Teisingumo Teismo praktika, konkrečiai suformuota sprendimuose *Überseering* (C-208/00, EU:C:2002:632) ir *Inspire Art* (C-167/01, EU:C:2003:512), gali būti suprantama ir taip, kad, remiantis įsisteigimo laisve, vienoje valstybėje narėje įsteigtos, tačiau savo pagrindinę veiklą kitoje valstybėje narėje vykdančios bendrovės vidaus ryšiams taikoma valstybės, kurioje ji įsteigta, bendrovių teisė. Todėl *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio taikymas kitoje valstybėje narėje įsteigtų bendrovių vadovams prieštarautų įsisteigimo laisvei, kaip tai suprantama pagal SESV 49 ir 54 straipsnius.

13 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis federalinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar Vokietijos teisme pareikštas ieškinys, kuriuo bankroto administratorius reikalauja, kad pagal Anglijos arba Velso teisę įsteigtos *Limited*, dėl kurios turto Vokietijoje iškelta bankroto byla pagal Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalį, direktorius atlygintų sumas, kurias leido sumokėti dar iki bankroto bylos iškėlimo, tačiau bendrovei jau tapus nemokia, susijęs su Vokietijos bankroto teise pagal Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnio 1 dalį?

2. Ar tokio pobūdžio ieškiniu pažeidžiama įsisteigimo laisvė pagal SESV 49 ir 54 straipsnius?“

## Dėl prejudicinių klausimų

*Dėl pirmojo klausimo*

14 Pateikdamas pirmąjį prejudicinį klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnį reikia aiškinti taip, kad į jo taikymo sritį patenka Vokietijos teisme pareikštas ieškinys, kuriuo bankroto administratorius reikalauja, kad pagal Anglijos arba Velso teisę įsteigtos bendrovės, kuriai Vokietijoje iškelta bankroto byla, vadovas pagal tokią nacionalinės teisės nuostatą, kokia yra *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, grąžintų sumas, kurias leido sumokėti dar iki bankroto bylos iškėlimo, bet po to, kai buvo nustatyta, kad ši bendrovė tapo nemoki.

15 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad Reglamento (EB) Nr. 1346/2000 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal šią nuostatą valstybės narės, kurios teritorijoje bendrovei iškelta bankroto byla, teismai turi jurisdikciją bankroto byloje nagrinėti šios bendrovės bankroto administratoriaus ieškinį, kurį šis pareiškė šios bendrovės direktoriui dėl mokėjimų, atliktų po to, kai ta pati bendrovė tapo nemoki ar buvo pripažinta įsiskolinusi, grąžinimo (Sprendimo *H*, C-295/13, EU:C:2014:2410, 26 punktas).

16 Teisingumo Teismas šį sprendimą grindė būtent tuo, kad tokia nacionalinės teisės nuostata, kokia yra *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, pagal kurį nemokios bendrovės direktorius privalo grąžinti mokėjimus, atliktus po to, kai ši bendrovė tapo nemoki, nukrypsta nuo bendrųjų civilinės ir komercinės teisės normų būtent dėl tos bendrovės nemokumo. Todėl Teismas padarė išvadą, kad šia nuostata grindžiamas ieškinys, pareikštas bankroto byloje, priskirtinas prie ieškinių, tiesiogiai kylančių iš bankroto bylų ir glaudžiai su tuo susijusių (šiuo klausimu žr. Sprendimo *H*, C-295/13, EU:C:2014:2410, 23 ir 24 punktus).

17 Vadinasi, nors Sprendime *H* (C-295/13, EU:C:2014:2410) Teisingumo Teismo pateiktas atsakymas dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą susijęs su Reglamento Nr. 1346/2000 3 straipsniu ir nacionalinio teismo tarptautine jurisdikcija nagrinėti ieškinį, grindžiamą tokia nacionalinės teisės nuostata, kokia yra *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, vis dėlto jis aiškiai pripažino, kad tokia nacionalinės teisės nuostata susijusi su bankroto teise. Tai reiškia, kad ši nuostata turi būti pripažįstama bankroto byloms ir jų sukeliamiems padariniams taikytina teise, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnio 1 dalį. Nacionalinis teismas, kuriame iškelta bankroto byla, remdamasis Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnio 1 dalimi, gali taikyti tokią nacionalinės teisės nuostatą, kurios vienas iš sukeliamų padarinių yra bendrovės vadovo įpareigojimas prireikus grąžinti šios bendrovės sąskaita atliktus mokėjimus po to, kai ji tapo nemoki, kaip valstybės narės, kurios teritorijoje iškelta bankroto byla, teisę (toliau – *lex fori concursus*).

18 Be to, šiuo klausimu pažymėtina, kad *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys turi būti taikomas kartu su šio straipsnio 1 dalimi, kurioje iš esmės nustatyta, kad bendrovės nemokumo ar įsiskolinimo atveju jo atstovaujamojo organo nariai nedelsdami ir ne vėliau kaip per tris savaites po to, kai bendrovė tapo nemoki ar buvo pripažinta įsiskolinusi, turi pateikti prašymą iškelti bankroto bylą. Taigi pagal *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį leidžiama taikyti asmeninę atsakomybę būtent tiems nemokios ar įsiskolinusia pripažintos bendrovės vadovams, kurie, pažeisdami *GmbHG* 64 straipsnio 1 dalį, neiškėlė bankroto bylos. Iš tikrųjų, kai tokia byla jau iškelta, paprastai ne nemokios bendrovės vadovas, o jos bankroto administratorius turi atlikti ar leisti atlikti mokėjimus šios bendrovės sąskaita. Todėl, jeigu nemokios bendrovės vadovas įvykdė *GmbHG* 64 straipsnio 1 dalyje nustatytą pareigą, *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje nustatyta sankcija iš esmės netaikoma.

19 Taigi Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnio 2 dalyje konkrečiai nurodyta, kad „[bankroto] bylos iškėlimo sąlyg[os]“ nustatomos pagal *lex fori concursus*. Tam, kad būtų užtikrintas šios nuostatos veiksmingumas, ji turi būti aiškinama taip, jog į jos taikymo sritį patenka, pirma, išankstinės bankroto bylos iškėlimo sąlygos, antra, taisyklės, pagal kurias nustatomi asmenys, turintys pareigą iškelti šią bylą, ir, trečia, šios pareigos neįvykdymo padariniai. Todėl tokios nacionalinės teisės nuostatos, šiuo atveju *GmbHG* 64 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies pirmas sakinys, kurių sukeliami padariniai iš esmės yra baudimas už pareigos iškelti bankroto bylą neįvykdymą, dėl šio aspekto turi būti laikomos patenkančiomis į Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnio taikymo sritį.

20 Be to, tokia nuostata, kokia yra *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, iš esmės padeda pasiekti *mutatis mutandis* bet kokios bankroto procedūros tikslą, t. y. apsaugoti nuo galimo turto sumažėjimo, kol bus iškelta bankroto byla, kad būtų tolygiai patenkinti kreditorių reikalavimai. Taigi tokią nuostatą, atrodo, galima bent jau prilyginti taisyklei, susijusiai su atvejais, kai „[negalima užtikrinti] visiems kreditoriams nepalank[ių] teisės akt[ų] <...> vykdymo“, kuriai pagal Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnio 2 dalies m punktą taikoma *lex fori concursus*.

21 Šiomis aplinkybėmis į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnis aiškintinas taip, kad į jo taikymo sritį patenka Vokietijos teisme pareikštas ieškinys, kuriuo bendrovės bankroto administratorius reikalauja, kad pagal Anglijos arba Velso teisę įsteigtos bendrovės, kuriai Vokietijoje iškelta bankroto byla, vadovas pagal tokią nacionalinės teisės nuostatą, kokia yra *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, grąžintų sumas, kurias leido sumokėti dar iki bankroto bylos iškėlimo, bet po to, kai buvo nustatyta, kad ši bendrovė tapo nemoki.

*Dėl antrojo klausimo*

22 Pateikdamas antrąjį prejudicinį klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar pagal SESV 49 ir 54 straipsnius draudžiama taikyti tokią nacionalinės teisės nuostatą, kokia yra *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, pagal Anglijos arba Velso teisę įsteigtos bendrovės, kuriai Vokietijoje iškelta bankroto byla, vadovui.

23 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad tam tikromis aplinkybėmis valstybės narės atsisakymas pripažinti pagal kitos valstybės narės teisę įkurtos įmonės, kuri turi joje registruotą buveinę, teisnumą, remiantis tuo, kad, visų pirma, įmonė perkėlė savo faktinę buveinę į jos teritoriją, gali būti įsisteigimo laisvės apribojimas, iš esmės nesuderinamas su SESV 49 ir SESV 54 straipsniais (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Überseering*, C-208/00, EU:C:2002:632, 82 punktą).

24 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad atsižvelgiant į tai, jog minimaliam kapitalui taikomos nacionalinės teisės nuostatos nesuderinamos su Sutartyje garantuojama įsisteigimo laisve, neišvengiamai nesuderinamos ir sankcijos, taikomos už šios pareigos nevykdymą, kaip antai administratorių asmeninė ar solidarioji atsakomybė, kai kapitalas nesiekia nacionalinės teisės aktuose nustatytos minimalios sumos arba kai veiklos laikotarpiu jis tampa mažesnis nei ši suma (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Inspire Art*, C-167/01, EU:C:2003:512, 141 punktą).

25 Vis dėlto, kiek tai susiję su tokia nacionalinės teisės nuostata, kokia yra *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, reikia konstatuoti, kad ji nesiejama nei su valstybės narės atsisakymu pripažinti pagal kitos valstybės narės teisę įsteigtos bendrovės, kuri perkėlė savo faktinę buveinę į jos teritoriją, teisnumą, nei su asmenine administratorių atsakomybe, kai šios bendrovės kapitalas nesiekia nacionalinės teisės aktuose nustatytos minimalios sumos.

26 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad, pirma, pagrindinėje byloje visiškai nekeliamas klausimas dėl bendrovės skolininkės teisnumo. Atrodo, *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmame sakinyje net užkertamas kelias tai ginčyti, nes šios nuostatos taikymas suponuoja, kad „bendrovė“ egzistuoja.

27 Antra, bendrovės vadovų asmeninė atsakomybė pagal *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį siejama ne su tuo, kad šios bendrovės kapitalas nesiekia Vokietijos teisės aktuose ar teisės aktuose, pagal kuriuos ta bendrovė įsteigta, nustatytos minimalios sumos, o iš esmės tik su tuo, kad tos bendrovės vadovai vykdė mokėjimus tokiame etape, kai pagal *GmbHG* 64 straipsnio 1 dalį jie turėjo reikalauti iškelti bankroto bylą.

28 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, tokios nacionalinės teisės nuostatos, kokia yra *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, taikymas visiškai nesusijęs su bendrovės steigimu vienoje valstybėje narėje ar jos vėlesniu perkėlimu į kitą valstybę narę, nes ši nacionalinės teisės nuostata taikoma tik po to, kai bendrovė įsteigta, t. y. jos veiklos laikotarpiu, konkrečiau kalbant, arba nuo to momento, kai ji, remiantis pagal Reglamento Nr. 1346/2000 4 straipsnį taikytina nacionaline teise, turi būti pripažįstama nemoki, arba nuo to momento, kai jos įsiskolinimas konstatuotas pagal nacionalinę teisę. Todėl tokia nacionalinės teisės nuostata, kokia yra *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, negali daryti poveikio įsisteigimo laisvei.

29 Šiomis aplinkybėmis į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad pagal SESV 49 ir 54 straipsnius nedraudžiama taikyti tokios nacionalinės teisės nuostatos, kokia yra *GmbHG* 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, pagal Anglijos arba Velso teisę įsteigtos bendrovės, kuriai Vokietijoje iškelta bankroto byla, vadovui.

## Dėl bylinėjimosi išlaidų

30 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

1. **2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų 4 straipsnis aiškintinas taip, kad į jo taikymo sritį patenka Vokietijos teisme pareikštas ieškinys, kuriuo bendrovės bankroto administratorius reikalauja, kad pagal Anglijos arba Velso teisę įsteigtos bendrovės, kuriai Vokietijoje iškelta bankroto byla, vadovas pagal tokią nacionalinės teisės nuostatą, kokia yra Ribotos atsakomybės bendrovių įstatymo 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, grąžintų sumas, kurias šis vadovas leido sumokėti dar iki bankroto bylos iškėlimo, bet po to, kai buvo nustatyta, kad ši bendrovė tapo nemoki.**

2. **Pagal SESV 49 ir 54 straipsnius nedraudžiama taikyti tokios nacionalinės teisės nuostatos, kokia yra Ribotos atsakomybės bendrovių įstatymo 64 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys, pagal Anglijos arba Velso teisę įsteigtos bendrovės, kuriai Vokietijoje iškelta bankroto byla, vadovui.**

Parašai.